

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou ve věci

žalobce: J. B., narozený X, bytem B.,
zastoupený: Mgr. Pavlína Malíková, advokátka, se sídlem Kopeckého
sady 152/15, Plzeň,

proti

žalované: Česká správa sociálního zabezpečení, se sídlem Křížová 25, 225 08
Praha 5 (dále jen ČSSZ),

v řízení o žalobě ze dne 6.2.2020 proti rozhodnutí žalované ze dne 5.12.2019 č.j. X o
invalidní důchod a o náhradě nákladů v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení
Krajského soudu v Plzni ze dne 18.3.2020 č.j. 16 Ad 11/2020-58,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá nárok na náhradu nákladů řízení.
- III. Ustanovené zástupkyni žalobce advokátce Mgr. Pavlíně Malíkové se přiznává
odměna ve výši 5 200 Kč, která jí bude vyplacena ve lhůtě do 1 měsíce od právní
moci tohoto rozhodnutí z účtu Krajského soudu v Plzni na účet č.: 522281006/
2700, VS: 120012.

Shodu s prvopisem potvrzuje M K.

Odůvodnění:

1. Soud upozorňuje, že řízení v projednávané věci je upraveno zákonem č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen **s.ř.s.**), a pro návrh na přezkoumání rozhodnutí je stanoven termín žaloba, účastníci jsou označováni žalobce a žalovaný. Dle **§ 4 odst. 1 písm. a) s.ř.s.** soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, (dále jen „správní orgán“). Ve věcech důchodového pojištění rozhoduje specializovaný samosoudce, který má práva a povinnosti předsedy senátu (§ 31 odst. 2, 3 s.ř.s.). Podle **§ 75 odst. 1 s.ř.s.** při přezkoumání rozhodnutí vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci stav ke dni 5.12.2019. V **§ 35 odst. 9 s.ř.s.** je stanoveno: V téže věci může mít účastník jen jednoho zástupce. Zástupce musí jednat osobně, nestanoví-li tak zvláštní zákon výslovně jinak.
2. **Včasnou žalobou ze dne 6.2.2020** se žalobce domáhal přezkoumání napadeného rozhodnutí žalované ze dne 5.12.2019 č.j. X, jelikož s ním nesouhlasí, když došlo k porušení předpisů týkajících se posuzování invalidity jako takové, neboť dle něho zdravotní stav, který popsal (stav po úrazu páteře, neuropatické bolesti, inkontinence stolice i jeho subjektivní zdravotní potíže), odpovídá alespoň invaliditě prvního stupně. Jeho zdravotní stav byl nedostatečně zjištěn a chybně posouzen, protože byl posouzen dle kapitoly XIII, odd. E, položky 1b) místo kapitoly VI, položky 12d) přílohy k vyhlášce 359/2009 Sb. Žalobce požadoval, aby byl vypracován nový posudek o invaliditě, ve kterém budou řádným způsobem zohledněna veškerá jeho zdravotní omezení dle zákona; závěrem navrhl zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalované k dalšímu řízení. (*K žalobě připojil mimo jiné i kopii napadeného rozhodnutí.*)
3. **Napadeným rozhodnutím ze dne 5.12.2019 č.j. X** žalovaná zamítla námitky žalobce a potvrdila rozhodnutí ČSSZ č.j. R-7.8.2019-427/X ze dne 7.8.2019, jímž byla zamítnuta jeho žádost o invalidní důchod pro nesplnění podmínek dle § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen **zákon**), neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen **OSSZ**) Rokycany ze dne 1.8.2019 není invalidní, jelikož jeho pracovní schopnost z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla pouze o 20%. V odůvodnění rozhodnutí ze dne 5.12.2019 bylo uvedeno, že novým posudkem o invaliditě vypracovaným lékařem ČSSZ dne 28.11.2019 bylo zjištěno, že žalobce není invalidní, i když se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles jeho pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII, oddílu E, položce 1b) přílohy vyhlášky č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity (dále jen **vyhláška**), pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 10-20%; žalobci byla přiznána horní hranice 20% na základě doložených lékařských zpráv s ohledem na charakter zdravotního postižení, ale pro tuto výši míru poklesu nebylo možno námitkám žalobce vyhovět.
4. Součástí žaloby učinil žalobce i **žádost o osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce**, který odstraní případné vady žaloby a doplní ji o případné doplnění a kvalifikované odůvodnění. Následně usnesením asistenta soudce ze dne 19.2.2020 č.j. 16 Ad 11/2020-51 byl žalobce vyzván, aby ve lhůtě 2 týdnů ode dne doručení tohoto usnesení

odstranil vady návrhu na ustanovení zástupce, ale žalobce proti uvedenému usnesení podal námitky ze dne 12.3.2020, o nichž bylo rozhodnuto usnesením zdejšího soudu ze dne 18.3.2020 č.j. 16 Ad 11/2020-58, kdy výrokem I. bylo usnesení zdejšího soudu ze dne 19.2.2020 potvrzeno a výrokem II. byl návrh žalobce na ustanovení právního zástupce zamítnut. O kasační stížnosti žalobce proti usnesení zdejšího soudu ze dne 18.3.2020 rozhodl Nejvyšší správní soud (dále jen **NSS**) rozsudkem č.j. 6 As 49/2020-30 ze dne 5.8.2020 níže citovaným.

5. **Podáním ze dne 10.2.2020** se žalobce domáhal vydání předběžného opatření vůči Úřadu práce ČR územní pracoviště Rokycany, aby se zdržel plánování a uskutečňování (sankcionování za neúčast) veškerých aktivit pro žalobce, zejména veřejné služby, kontaktních schůzek, projektů organizovaných KrP ÚP ČR, rekvalifikačí a také, aby mu byla stanovena povinnost nově posoudit dávku žalobce – příspěvek na živobytí z důvodu, že vznikly nové skutečnosti.
6. **Žalovaná ve svém vyjádření k žalobě dne 23.3.2020** uvedla mimo jiné, že žalobce napadené rozhodnutí ze dne 5.12.2019 převzal dne 6.12.2019 a prostřednictvím Krajského soudu v Plzni byla žalované doručena žaloba žalobce sepsaná dne 10.2.2020 a dle prezenčního razítka byla uvedenému soudu doručena dne 12.2.2020, proto navrhla soudu odmítnutí žaloby dle § 46 odst. 1 písm. b) s.ř.s. pro opožděnost. Dále žalovaná navrhla odmítnout návrh na vydání předběžného opatření, jelikož nyní projednávaná věc se týká posouzení nároků na invalidní důchod a zákon č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, stanoví pro evidenci na Úřadu práce specifické podmínky.
7. Ze zaslání **dávkového spisu** vedeného žalovanou ohledně žalobce vyplývá, že napadené rozhodnutí ze dne 5.12.2019 bylo žalobci dle dodejky doručeno dne 6.12.2019.
8. **Dalším podáním ze dne 25.3.2020** žalobce podal návrh na určení lhůty k provedení procesního úkonu, když již uplynula doba 1,5 měsíce od podání návrhu na vydání předběžného opatření. Zdejší soud poté usnesením ze dne 30.3.2020 č.j. 16 Ad 11/2020- 70 návrh žalobce na vydání předběžného opatření zamítl.
9. Z obsahu vyžádaného **posudkového spisu OSSZ Rokycany** vedeného ohledně žalobce a v něm založeného záznamu o jednání a posudku o invaliditě této OSSZ ze dne 1.8.2019 a záznamu o jednání a posudku o invaliditě v řízení o námitkách vypracovaného ČSSZ pracoviště Plzeň dne 28.11.2019 soud zjistil, že žalobce nebyl uznán invalidní dle § 39 odst. 1 zákona, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost o 20%, když rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles jeho pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII, oddílu E, položce 1b) přílohy vyhlášky, pro něž byla stanovena míra poklesu pracovní schopnosti 20%, která ve smyslu § 3 a 4 vyhlášky nebyla změněna.
10. **Žalovaná dne 20.4.2020** v doplnění vyjádření s ohledem na námitky žalobce navrhla důkaz posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen **komise** či **PK MPSV**) ve smyslu § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. s tím, že i nadále trvá na svém rozhodnutí ze dne 5.12.2019 a navrhla soudu zamítnutí žaloby.
11. K žádosti ze dne 14.4.2020 byl soudní spis dne 20.4.2020 zaslán NSS vzhledem ke kasační stížnosti ze dne 1.4.2020 podané žalobcem proti usnesení zdejšího soudu ze dne 18.3.2020 (zamítnutí žádosti žalobce o ustanovení zástupce), o níž bylo rozhodnuto **rozsudkem NSS**

Shodu s prvopisem potvrzuje M. K.

č.j. 6 As 49/2020-30 ze dne 5.8.2020 tak, že výrokem I. byl zrušen výrok II. usnesení zdejšího soudu ze dne 18.3.2020 č.j. 16 Ad 11/2020-58 a věc vrácena tomuto soudu k dalšímu řízení; výrokem II. rozsudku NSS byla odmítnuta kasační stížnost žalobce proti výroku I. uvedeného usnesení a výrokem III. téhož rozsudku byl rozhodnuto, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti proti výroku I. usnesení ze dne 18.3.2020. Z odůvodnění uvedeného rozsudku NSS vyplývá (viz bod 19), že o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti proti výroku II. usnesení zdejšího soudu rozhodne krajský soud v novém rozhodnutí. (*Spis byl zdejšímu soudu vrácen dne 21.8.2020.*)

12. **Usnesením zdejšího soudu ze dne 31.8.2020** č.j. 16 Ad 11/2020-94 byla žalobci ustanovena zástupcem v této věci advokátka Mgr. Pavlína Malíková, která žalobce zastupovala již v této věci v řízení o kasační stížnosti (ustanovena usnesením NSS ze dne 1.6.2020 č.j. 6 As 49/2020-21).
13. Správní rozhodnutí o nároku na invalidní důchod je závislé především na odborném lékařském posouzení a při přezkumu takového rozhodnutí neposuzuje soud věcnou správnost posudku, neboť k tomu nemá potřebné odborné znalosti. Zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění posuzuje podle § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, Ministerstvo práce a sociálních věcí, které za tím účelem zřizuje jako své orgány posudkové komise. Následně k žádosti soudu **PK MPSV-pracoviště Plzeň vypracovala po jednání konaném dne 7.12.2020 posudek** za účasti odborného lékaře z oboru neurologie, když jednání nebyl přítomen žalobce (k jednání komise doložil nové lékařské nálezy) ani jeho zástupce. V závěru posudku komise uvedla, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalobce nebyl invalidní podle § 39 odst. 1 zákona, protože nešlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35%, neboť komise hodnotila zdravotní postižení žalobce také dle kapitoly XIII, oddílu E, položky 1b) přílohy vyhlášky při rozmezí 10-20% na horní hranici 20% vzhledem k chronické průběhu onemocnění. Dále komise uvedla, že dle doložené zdravotní dokumentace byl u žalobce zjištěn dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou je reziduální lehká porucha dynamiky a statiky LS páteře s neuralgií v.s. zadní porce kořenů L1-2, bez senzomotorického deficitu jako stav po zavřené zlomenině obratle L1 v (12.5. 2017, pád z výšky) řešené Socon T12-L2, repozicí a zadní dézou T12-L1 (13.5.2017), st. p. extrakci instrumentace Socon T12-L2 (5.3.2019). Neuralgie v oblasti pravé kyčle je bez kořenové distribuce, bez motorického a bez senzitivního deficitu, bez známek klinické léze míšního konu. PK MPSV konstatovala s ohledem na zjištěný průběh onemocnění, zdravotní stav a funkční postižení žalobce, že je v souladu s posudkovým zhodnocením OSSZ Rokycany a námitkového řízení ve smyslu neuznání invalidity při přiřazení funkčního postižení ke kapitole XIII, odd. E, položka 1b) a stanovení míry poklesu pracovní schopnosti 20%, když klinický stav odpovídá lehkému funkčnímu postižení. Není důvod pro použití § 3 ani § 4 odst. 1 citované vyhlášky, takže celková ztráta míry poklesu pracovní schopnosti je 20%. Dle komise žalobce není schopen práce spojené s těžkou fyzickou námahou, je schopen práce s dodržením omezení pro vertebropaty. Komise také zdůraznila, že (zdravotní postižení) nelze hodnotit dle stejné kapitoly a oddílu, položky 1 c) ani 1 d), neboť z doložených lékařských nálezů nelze prokázat ani středně těžké ani těžké funkční postižení, není prokázáno závažné postižení jednoho nebo více úseků páteře, se závažnou poruchou statiky a dynamiky páteře,

Shodu s prvopisem potvrzuje M. K.

insuficiencí svalového korzetu, s často recidivujícími projevy kořenového dráždění, s funkčně významným neurologickým nálezem, s poškozením nervu, popř. symptomatologie neurogenního močového měchýře, se závažným snížením celkové výkonnosti při běžném zatížení. Ani není doloženo, že se jedná o těžké postižení více úseků páteře, s trvalými projevy kořenového dráždění, trvalým funkčně významným neurologickým nálezem, s těžkým poškozením nervů, závažné parézy, svalové atrofie, poruchy hybnosti končetin, závažné poruchy funkce svěračů, pokles celkové výkonnosti při lehkém zatížení. Komise také uvedla, že měla k dispozici pro posouzení funkčního postižení žalobce dostatek podkladů, lékařských nálezů, aby mohl být dostatečně objektivizován jeho zdravotní stav a funkční postižení. (*Stejnopis posudku byl doručen žalobci i jeho zástupci a žalované.*)

14. **Dne 25.1.2021** byla soudu doručena prostřednictvím datové schránky plná moc žalobce z téhož dne pro jeho matku X jako obecného zmocněnce, aby ho vedle určené právní zástupkyně Mgr. Malíkové zastupovala jako obecný zmocněnec v žalobě a aby podala písemné námitky proti posudku posudkové komise ze dne 7.12.2020 a navrhla v této věci provedení důkazů.
15. Rovněž **dne 25.1.2021** bylo soudu také prostřednictvím datové schránky doručeno podání nazvané „Námitky proti posudku posudkové komise MPSV ČR v Plzni e.č.: SZ/2020/1370-PL-4, návrh na provedení důkazů.“, ve kterém matka žalobce velmi rozsáhle vyjádřila nesouhlas s nepřiznáním invalidity třetího stupně žalobci a s obsahem posudků i posudku PK MPSV, protože neodpovídají jeho zdravotnímu stavu, a také názory na posouzení zdravotního stavu jejího syna, tj. žalobce. Součástí podání jsou i fotografie žalobce a pravděpodobně i jeho domácnosti údajně z doby před úrazem páteře v roce 2017 a po úrazu asi z konce roku 2019. Také bylo vyjádřeno, že z uvedených fotografií je zřejmé, že došlo k určitým osobnostním změnám žalobce a také, že vykonávání běžných denních aktivit mu činí značné potíže, resp. je již zcela nevládá. Tato tvrzení mohou dokázat i svědkové, sousedé a přátelé syna, kteří jej znali před úrazem a ví, v jakém stavu jak fyzickém, tak i psychickém, je po úrazu a jak zvládá běžné denní aktivity, kdy jejich výsledkem měl být proveden důkaz. Závěrem bylo navrženo, aby byly předešlé nezákonné posudky zrušeny a byl vypracován zdravotní posudek znalcem z oboru neurologie a posléze dle zákona posudek posudkovou komisí, avšak z jiného kraje. Posudkoví lékaři OSSZ, ČSSZ a posudková komise MPSV spadající pod Plzeňský kraj jsou dle názoru syna, tj. žalobce, disfunkční. Na konci podání bylo uvedeno jméno a příjmení žalobce nikoli jeho matky.
16. Dne 28.1.2021 bylo zdejšímu soudu doručeno **podání žalobce ze dne 27.1.2021** nazvané Odvolání (zpětvzetí) plné moci pro jeho matku X, v němž požadoval, aby se přihlíželo na písemné podání ze dne 25.1.2021 sepsané jeho matkou a zaslané prostřednictvím jeho datové schránky tak, jako kdyby ho sepsal a podal on.
17. **Ústního jednání** u zdejšího soudu dne 28.1.2021 se žalobce nezúčastnil (jeho nepřítomnost byla omluvena), a zástupce žalobce setrval na podané žalobě a navrhl doplnění dokazování ve shodě s žalobcem. Zdejší soud však vyhlášeným usnesením všechny návrhy žalobce na doplnění dokazování zamítl jako nadbytečné, když stěžejním důkazem je posudek PK MPSV ze dne 7.12.2020, jímž byl v řádném složení komise posouzen za účasti odborného lékaře z oboru neurologie zdravotní stav žalobce ve vztahu k invaliditě, tj. pracovní

schopnosti, přičemž postižení zdravotního stavu ve vztahu k invaliditě se posuzuje zejména na základě předložených lékařských zpráv ošetřujících odborných lékařů žalobce, což bylo v této věci učiněno. Důkazní břemeno spočívá na žalobci, tedy, aby prokázal svá tvrzení předmětnými lékařskými zprávami nikoli svými subjektivními pocity či výsledkem svědků, event. fotografiemi. Závěrem *zástupce žalobce* vyjádřil, že posudek vypracovaný PK MPSV ze dne 7.12.2020 je nepřezkoumatelný a to zejména z důvodu, že se dostatečně nevypořádal s žalobními námitkami v tom smyslu, kdy žalobce tvrdí, že nejzávažnější zdravotní postižení, které má vliv na snížení pracovní schopnosti, není zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII, odd. E, položka 1b), ale zdravotní postižení neuropatie, neuralgie podle kapitoly VI, položka 12d). Žalobce má za to, že posudek v tomto směru dostatečně na základě lékařských zpráv nezhodnotil, jakou formou neuralgie trpí s odkazem na blíže rozvedené žalobní body a námitky, kdy žalobce je nadále přesvědčen, že došlo ke snížení jeho pracovní schopnosti minimálně o 35%, což by splňovalo invaliditu prvního stupně, proto bylo navrženo, aby soud žalobě vyhověl a zrušil rozhodnutí ČSSZ č.j. X ze dne 5.12.2019 a rozhodl o náhradě nákladů řízení. Dále ustanovený zástupce žalobce požadoval za dva úkony v řízení před NSS a za dva úkony v řízení před zdejším soudem celkem 4 000 Kč a 4x režijní paušály á 300 Kč (1 200 Kč), tedy celkem 5 200 Kč (není plátcem DPH) a odměnu žádal zaslat na účet č. 522281006/2700, VS: 120012. Závěrem *zástupce žalované* s ohledem na závěr posudku PK MPSV navrhl zamítnutí žaloby, neboť panu žalobci se nepodařilo prokázat, že by byl invalidní a nad rámec uvedl, že i kdyby žalobce byl uznán invalidním, neměl by splněnou druhou zákonnou podmínku, a to dobu pojištění. Z informativního výpisu z konta jeho dob pojištění bylo zjištěno, že za dobu samostatně výdělečné činnosti v letech 2009 až únor 2012 není zaplacené pojistné, proto nemůže být dosud tato doba pojištění započtena. Je nutno také si uvědomit, že s ohledem na věk žalobce se mu z doby evidence u ÚP do dosažení věku 55 let počítá toliko doba jednoho roku (osobám starším 55 let se počítají 3 roky, což zatím není případ žalobce), a pokud by se jednalo o dobrovolné pojištění, v roce 2021 se jedná měsíčně o částku 2 482 Kč (lze si tzv. koupit např. dobu evidence u úřadu práce, která není dle příslušného zákona započítávána jako doba pojištění), ale tam se přihlíží až k datu, kdy bylo pojištění zaplacené, a tím byla získána další potřebná doba pojištění toho kterého pojistěnce. Pokud by žalobce měl zájem řešit tuto svoji situaci ohledně doby pojištění, bylo by nejlépe, aby se obrátil na příslušnou OSSZ, což je v jeho případě OSSZ Rokycany.“

18. S účinností od 1.1.2010 je stanoveno v **§ 39 zákona** následující:

- (1) Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.
- (2) Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla
  - a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,
  - b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,
  - c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.
- (3) Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. K.

19. Pro úplnost krajský soud dodává, že dle **§ 3 odst. 1 citované vyhlášky** v případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce je více zdravotních postižení a v důsledku působení těchto zdravotních postižení je pokles pracovní schopnosti pojištěnce větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti určené podle rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů. Podmínky pro toto zvýšení nebyly shledány, jak uvedeno shora.
20. Dále soud podotýká, že od 1.1.2010 se za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu považuje takové zdravotní postižení, které má nejvýznamnější dopad na pokles pracovní schopnosti pojištěnce /§ 2 odst. 3 věta druhá vyhlášky č. 359/2009 Sb./.
21. Podle **§ 38 písm. a) zákona** má pojištěnec nárok na invalidní důchod, jestliže nedosáhl věku 65 let nebo důchodového věku, je-li důchodový věk vyšší než 65 let, a stal se invalidním a získal potřebnou dobu pojištění, pokud nesplnil ke dni vzniku invalidity podmínky nároku na starobní důchod podle § 29, popřípadě, byl-li přiznán starobní důchod podle § 31, pokud nedosáhl důchodového věku.
22. Soud ještě připomíná, že **kapitola XIII, odd. E, položka 1b) přílohy vyhlášky** se týká postižení svalové a kosterní soustavy, dorzopatií a spondylopatií, bolestivého syndromu páteře včetně stavů po operaci páteře nebo po úrazech páteře, degenerativních změn páteře, výhřezů meziobratlových plotének s lehkým funkčním postižením (postižení zpravidla více úseků páteře, polytopní blokády s omezením pohyblivosti, svalové dysbalance, porucha statiky a dynamiky páteře s občasnými projevy kořenového dráždění, s recidivujícím lehkým neurologickým nálezem, bez známek poškození nervu, některé denní aktivity vykonávány s obtížemi), míra poklesu 10-20%. Naproti tomu dle **kapitoly VI, položky 12d) přílohy vyhlášky** se hodnotí postižení nervové soustavy, neuralgie, zejména neuralgie trojklanného nervu, zvláště těžká forma, silná trvalá bolest nebo ataky bolesti vícekrát týdně, bolesti rezistentní k léčbě, změny osobnosti, některé denní aktivity těžce omezeny (míra poklesu 50-70%).
23. Žalobce se podanou žalobou domáhal přiznání invalidního důchodu z důvodů v ní uvedených. Subjektivní pocit žalobce o tom, že by mu měla být přiznána invalidita pro jím popsané zdravotní potíže, však nemůže být důvodem pro přiznání požadované invalidity, není-li podložen objektivně zjištěným zdravotním stavem. Invaliditu v příslušném stupni lze přiznat pojištěnci pouze tehdy, jestliže vyplývá z výsledků lékařských vyšetření a nikoliv proto, že pojištěnec je subjektivně o své invaliditě přesvědčen či argumentuje důvody shora uvedenými. Navíc nelze ani přehlédnout, že důkazní břemeno spočívá na žalobci, tudíž prokázání tvrzení ohledně invalidity prokazuje zejména lékařskými zprávami ošetřujících lékařů, které jsou posudkově zhodnoceny posudkovými lékaři OSSZ či ČSSZ nebo PK MPSV, jelikož pouze ti jsou ze zákona oprávněni k posuzování invalidity pojištěnců. Neznamená totiž, že je nesprávné rozhodnutí žalované, pokud není v souladu s požadavkem žalobce, neboť rozhodující je výsledek posouzení jeho zdravotního stavu ve vztahu k invaliditě posudkovými lékaři a komisí v souladu s platnou právní úpravou. Rovněž je nezbytné připomenout, že pro soud je v tomto řízení rozhodující skutkový a právní stav v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci k datu 5.12.2019, a ke zhoršení zdravotního stavu po tomto datu nelze přihlídnout. Soud ještě poznamenává, že v celém řízení byl posudkovými lékaři i komisí hodnocen celkový zdravotní stav žalobce

na základě lékařských zpráv vyhotovených odbornými lékaři nikoli dle subjektivních pocitů a přesvědčení žalobce. Změny a zhoršení zdravotního stavu žalobce mohou být zhodnoceny pouze v novém řízení na základě nové žádosti, kterou je třeba podat u příslušné OSSZ.

24. Přiznání invalidity totiž není vázáno na situaci na trhu práce, na nemožnosti zajistit si vhodné zaměstnání. Soud připomíná, že posudkoví lékaři i komise jsou oprávněni posoudit zdravotní stav ve vztahu k invaliditě toliko na základě doložené dostatečné zdravotní dokumentace pojištěnce žádajícího o invalidní důchod. Rozhodující však je aktuální zdravotní stav pojištěnce zjištěný odbornými lékaři a z něho vyplývající funkční postižení, které je pak posuzováno dle platné právní úpravy, tj. dle shora citované vyhlášky a její přílohy. Je-li pojištěnec uznán invalidním, pro výplatu invalidního důchodu musí splňovat i další podmínku a to potřebnou dobu pojištění.
25. Po zhodnocení provedených důkazů dospěl v této věci soud k závěru, že žaloba proti napadenému rozhodnutí žalované ze dne 5.12.2019 není důvodná. Při posouzení zdravotního stavu a dochované pracovní schopnosti žalobce vycházel soud především z posudku PK MPSV ze dne 7.12.2020 vypracovaného na základě řádně zjištěného zdravotního stavu žalobce, neboť komise pro jeho posouzení měla odborné lékařské nálezy (např. od praktické lékařky, z kliniky spondylochirurgie, MR páteře, z chirurgického a GE i EMG vyšetření) zejména z doby před vydáním napadeného rozhodnutí. Soud považuje za přesvědčivé i posudkové závěry, k nimž komise na základě zjištěných skutečností dospěla, neboť v posudku je řádně stanovena hlavní příčina dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce, je popsána míra funkčního postižení vyplývající z jeho onemocnění, řádně je odůvodněn posudkový závěr, je stanoveno i omezení, které však žalobce nevyklučuje zcela z možnosti výkonu zdravotně vhodného zaměstnání. Lékař OSSZ, který vypracoval podkladový posudek pro vydání rozhodnutí ČSSZ ze dne 7.8.2019, i lékař ČSSZ hodnotící zdravotní stav žalobce v řízení o námitkách, rovněž i PK MPSV, hodnotili zdravotní stav a stanovili míru poklesu pracovní schopnosti shodně, jak uvedeno shora. Nejvyšší přiznaná 20% míra poklesu pracovní schopnosti však nedosahuje minimálně potřebných 35% této ztráty pro invaliditu prvního stupně, tudíž žalobce nebyl uznán invalidní k datu vydání napadeného rozhodnutí. Posudek PK MPSV soud považuje na rozdíl od žalobce za úplný a celistvý, jelikož byl vypracován za účasti odborného lékaře z oboru neurologie po zhodnocení veškeré předložené zdravotnické dokumentace žalobce a při vyhodnocení posudkových závěrů bylo vycházeno ze zjištěných diagnóz.
26. Žalobce neprokázal, že je invalidní, neboť i dle stěžejního důkazu, jímž je v tomto řízení posudek PK MPSV, není invalidní ani pro invaliditu prvního stupně, jelikož míra poklesu pracovní schopnosti činí 20%, nikoli nezbytných minimálně 35%. Navíc nelze přehlédnout velmi důležitou okolnost, že i v případě, pokud by byl žalobce uznán invalidním, je nutno pro přiznání výplaty invalidního důchodu splnit další zákonnou podmínku a to získání potřebné doby pojištění 5 let v posledních 10 letech či 10 let v posledních 20 letech před vznikem invalidity (§ 40 odst. 1 písm. f), odst. 2 zákona). Pokud se týká údajné neschopnosti žalobce péče o vlastní osobu, takovou situaci lze řešit při splnění zákonných podmínek sociální dávkou příspěvek na péči (zákon č. 108/2006 Sb., o sociálních službách) nikoli invaliditou, která se vztahuje toliko k pracovní schopnosti.
27. Soud ještě připomíná, že posudek PK MPSV hodnotí jako každý jiný důkaz podle zásad

Shodu s prvopisem potvrzuje M. K.

upravených v § 77 odst. 2 s.ř.s., avšak s ohledem na mimořádný význam v tomto řízení bývá tento posudek důkazem rozhodujícím v případech, kdy z hlediska své celistvosti a přesvědčivosti nevzbuzuje žádných pochyb, a nejsou-li tu ani žádné jiné skutečnosti nebo důkazy, kterými by správnost posudku mohla být zpochybněna. Požadavek úplnosti a přesvědčivosti kladený na tyto posudky spočívá pak v tom, aby se komise vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především s těmi, které posuzovaný namítá, a aby své posudkové závěry náležitě odůvodnila. Z posudku musí být zřejmé, že zdravotní stav posuzovaného byl komplexně posouzen na základě úplné zdravotnické dokumentace i s přihlédnutím ke všem jím tvrzeným obtížím, aby nevznikly pochybnosti o úplnosti a správnosti klinické diagnózy. V posudku musí být dále uvedeno, zda zjištěný zdravotní stav zakládá dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav a pokud ano, které zdravotní postižení bylo vzato za jeho rozhodující příčinu. Procentní míru poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti komise vyhodnotí podle charakteru zdravotního postižení na základě přílohy vyhlášky č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity, přičemž zdravotní postižení podřadí podle jeho druhu a intenzity pod příslušnou kapitolu, oddíl a položku této přílohy a současně odůvodní stanovenou míru poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti v rámci zde stanoveného rozpětí. Dále uváže i rozsah a závažnost dalších zdravotních postižení posuzovaného z hlediska možného zvýšení či snížení základního bodového hodnocení.

28. Ze všech shora uvedených důvodů proto soud žalobě žalobce nepřisvědčil a zamítl ji podle § 78 odst. 7 s.ř.s., dle něhož soud zamítne žalobu, není-li důvodná (**výrok I. rozsudku**). Soud napadené rozhodnutí žalované ze dne 5.12.2019 shledal jako věcně správné a odpovídající zákonu, neboť žalobce neprokázal, že splňuje podmínky pro přiznání invalidity minimálně prvního stupně a žalovaná se vypořádala dostatečným způsobem i se všemi jeho námitkami proti rozhodnutí ze dne 7.8.2019.
29. Žalobce ve věci neměl úspěch a správní orgán ze zákona nemá právo na náhradu nákladů řízení, soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jak vyplývá z ust. § 60 odst. 1 a 2 s.ř.s. (**výrok II. rozsudku**).
30. Zástupci žalobce, tj. advokátce Mgr. Pavlíně Malíkové, která byla žalobci ustanovena usnesením zdejšího soudu ze dne 31.8.2020 č.j. 16 Ad 11/2020-94, neboť žalobce zastupovala již v této věci v řízení o jeho kasační stížnosti (ustanovena usnesením NSS ze dne 1.6.2020 č.j. 6 As 49/2020-21), byla stanovena odměna v řízení o kasační stížnosti za dva úkony právní služby á 1 000 Kč, tj. příprava a převzetí věci (4.6.2020) a doplnění kasační stížnosti (2.7.2020) dle § 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif, dále jen **AT**)), a v řízení o žalobě za dva úkony právní služby, tj. příprava a převzetí věci (2.9.2020) a účast u ústního jednání (28.1.2021) dle § 11 odst. 1 písm. a) a g) **AT**. Zástupci žalobce tak náleží odměna ve výši 4.000 Kč (§ 7 ve spojení s § 9 odst. 2 **AT**), a náhrada hotových výdajů ve výši 300 Kč za každý úkon (§ 13 odst. 4 **AT**), tedy celkem 5 200 Kč (není plátcem DPH). Přiznaná částka bude vyplacena z účtu Krajského soudu v Plzni na účet jmenované advokátky č. 522281006/2700, VS: 120012, ve lhůtě do 1 měsíce od právní moci tohoto rozhodnutí, kterou soud považuje za přiměřenou (**výrok III. rozsudku**). Odměnu ustanovenému zástupci žalobce platí stát (§ 35 odst. 10 věta první s.ř.s.).

31. Soud ještě podotýká, že opatřením místopředsedy zdejšího soudu č.j. Spr 1574/2020-8 ze dne 13.1.2020 byla tato projednávaná věc přidělena samosoudkyni JUDr. Aleně Hocké z důvodu dlouhodobé pracovní neschopnosti Mgr. Jany Komínkové, které byla původně věc přidělena, přičemž v mezidobí jednotlivé úkony byly prováděny dle stávajícího rozvrhu práce zastupujícími soudci JUDr. Hockou a Mgr. Janem Šmakalem.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni (§ 12 odst. 1, § 102, § 106 odst. 2 a 4 s.ř.s.).

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a nepřípustnost kasační stížnosti je uvedena v § 104 s.ř.s. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Plzeň 28. ledna 2021

JUDr. Alena Hocká v.r.
samosoudkyně